

Voorwaarden - Oorzaak of Gevolg?

<http://withchrist.org/MJS/condition.htm>

Miles J. Stanford¹ (1914-1999)

Vertaald door M.V.

De christen wordt niet geroepen om voorwaarden te vervullen opdat de Heilige Geest hem kan vervullen. De Geest helpt de gelovige zo dat Christus de vervulling kan zijn van alle voorwaarden die betrekking hebben op het overvloedige leven.²

De gevestigde trend in de conferentiebediening [Keswick en andere] werd reeds vermeld, namelijk deze van sterke nadruk op de vervulling met de Geest ten koste van een adequate nadruk op het werk van het Kruis. De boodschappen zijn vanzelfsprekend geconcentreerd op het resultaat, maar als er geen solide basis wordt gelegd zal de zucht naar resultaat niet worden ingevuld.

In elke bediening aan christenen waar de positionele feiten van identificatie niet gepresenteerd worden als de basis van geestelijke ontwikkeling, zal er geen goede voorbereiding zijn voor het ervaren van de Heer Jezus als iemands leven. Pogingen zullen gedaan worden om te bouwen op andere domeinen van waarheid die niet bedoeld zijn voor geestelijke groei.

Confessionele fout - 'Most deeper life ministries' zijn foutief gefundeerd op de volheid van de Geest. Er zijn mensen die voor hun volheid vertrouwen op confessie en reiniging (1Jh 1:9). Er wordt geleerd dat als iemand nauwgezet zijn zonden zal belijden en het zondigen zal nalaten, hij dan in staat zal zijn een geestelijke wandel te onderhouden. Belangrijk en gezegend als dit middel is voor herstel van gemeenschap, moet gezegd worden dat dit niet bedoeld is als middel voor groei. Dit middel handelt enkel met de symptomen en was nooit bedoeld om de oorzaak te bereiken: inwonende zonde en zelfleven. Het kruis alleen doet dat. [Kruisiging voor de wortel van zonde - belijdenis en reiniging voor de symptomen ervan.](#)

Heiligingsfout - Een andere bediening aan gelovigen, gebouwd op een misplaatste nadruk, is die van "heiliging door geloof", of wat men het ook kan noemen: instant-geestelijkheid. De gelovige wordt aangespoord om alle gekende zonden na te laten en zich ongereserveerd over te geven aan de Geest, en dat hij zich door geloof de volheid van de Geest moet toe-eigenen. Dan is hij vervuld, omdat hij iets door geloof heeft gevraagd overeenkomstig Gods wil voor Hem, en omdat hij geloofd heeft dat hij het heeft ontvangen (1Jh 5:14, 15). Op basis van deze vervulling-door-geloof zal hij voortaan heilig leven, in overgave.

Deze methode heeft veel worsteling teweeggebracht in het pogen zulk een stap te onderhouden, dikwijls resulterend in desillusie, in het bijzonder bij enthousiaste jonge mensen. De reden is dat het [mede-gekruisigd zijn met Christus wordt kortgesloten](#) - men tracht het via een kortere weg te bereiken. Het eigen ik is nog steeds overheersend. De Geest van [God geeft geen onmiddellijke levensheiligheid door geloof](#), of door welke andere middelen ook. Het is waar, Gods methode voor heiliging is door geloof, maar het komt er pas via een *proces van groei*. De Heilige Geest ontwikkelt het

---

¹ For nearly six decades, Miles J. Stanford labored to offset the influence of humanism upon genuine Christian life teaching in America, Europe, as well as around the world. His literature maintained a healthy balance between the sovereignty of God and an appropriate view of the Fall and human volition. The following text was originally printed in September 1970 as Chapter VII of *ABIDE ABOVE - A Guide to Growth* and later reprinted as Chapter 61 in *THE COMPLETE GREEN LETTERS*. Brother Stanford's insights remain as relevant as ever. [DanS](#)

² Broeder Stanford bedoelt dat Christenen in Christus moeten blijven, in plaats van te proberen aan bepaalde 'voorwaarden' te voldoen. In Christus blijven betekent zichzelf als dood te rekenen (Rom. 6) om vanuit *Hem* te leven en te werken. De rank moet enkel in de ware Wijnstok blijven (Joh. 15), opdat het leven in de rank komt en vrucht draagt: de werken die *God* tevoren heeft bereid (Ef. 2:10). Zo ook moeten wij niet aan bepaalde voorwaarden willen voldoen, want die zijn het *gevolg* van Geestvervulling - niet de *oorzaak*. Net zoals er fundamenteel slechts één zondegedrag bestaat: Christus afwijzen, is er slechts één bekerings- en heiligingsgedrag: Christus toelaten. Niet zélf gaan werken maar Christus in ons laten werken: Christus, onze heiligmaking (1Kor. 1:30-31)! Wij moeten met lege handen en in nood ons wenden tot Christus. Door die houding helpt de Heilige Geest de gelovige zo dat hij door Christus aan alle voorwaarden kan voldoen die betrekking hebben op het overvloedige leven. (Marc Verhoeven).

nieuwe leven in Christus door het oude leven in een positie van dood te houden via het kruis. Er zijn geen kortsluitingen naar geestelijke rijpheid.

Auteurs - Fouten als deze zijn voor de hongerige gelovige duidelijk genoeg om ze te kunnen vermijden. Maar wij moeten voorzichtig zijn in onze studie met boeken over geestelijke groei, omdat die eerder de conferentietrend reflecteren, namelijk van overdreven nadruk op de vervulling met de Geest. Of, het is mogelijk dat het conferentieprobleem werd beïnvloed door de literatuur - een enigszins vicieuze cirkel.³

‘The deeper life’-boeken behandelen ook de identificatie-waarheden, anders zouden ze niet als zodanig geclassificeerd worden. Maar er is **een factor aanwezig die neigt tot het annuleren van het werk op het Kruis**, om het grootste werk op de verslagen gelovige af te schuiven. **Hij wordt aangevoerd vervuld (filled) te worden met de Geest vooralleer hij geveld (felled) werd door het Kruis!**

De boektitels waarnaar hier wordt gerefereerd zijn sommige van de beste die verkrijgbaar zijn op het domein van ‘groei’, geschreven door auteurs die duidelijk de identificatie-waarheden omlijnen. Hiertoe behoren zulke eerbiedwaardige leiders als Andrew Murray, Watchman Nee, L. S. Chafer, Evan Hopkins, James H. McConkey, N. B. Harrison, Ruth Paxson, de meeste van de [oorspronkelijke] Keswickschrijvers, en vele anderen. Echter als de kwestie besproken wordt waar de gelovige vervuld moet worden met de Heilige Geest, dan is het zonder uitzondering zo dat allen veel te veel de last leggen op de onfortuinlijke christen. **Zij vragen de resultaten van de Geestvervulling te manifesteren vóór de Geestvervulling!**

Voorwaarden - Sommige van de typische vereisten, gelegd op de schouders van de falende, vooraleer hij mag hopen op de Geestvervulling, zijn:

- “doe alle zonde in uw leven weg”
- “er moet volkomen gehoorzaamheid zijn in alle dingen”
- “volkomen vertrouwen op de Geest”
- “het ‘ik’ moet onttroond worden”
- “onvoorwaardelijke overgave”
- “absolute scheiding van de wereld”
- “volkomen scheiding van alle besmetting van vlees en geest”
- “volkomen gehoorzaamheid en toewijding, met Jezus op de troon geplaatst in het hart”
- “het oude leven moet uitgedreven worden”

Bovenop al deze voorwaarden is er de constante aandrang bij de gelovige om ‘zichzelf’ over te geven aan God opdat hij vervuld kan worden. Men kan hierbij de vraag stellen: Welke ‘zichzelf’?

Bekering - De kar moet niet vóór het paard gezet worden. Het is niet aan de [groeïende] gelovige om de zonde uit zijn leven te bannen - dat is het werk van de Geest. Het overgegeven leven is geen eerste vereiste voor de volheid van de Geest, maar een gevolg ervan. Wij kwamen tot de Heer Jezus juist zoals wij waren, met al onze zonde; wij moeten zo ook tot de Geest komen zoals we zijn, met al onze geestelijke nood.

Verantwoordelijkheid - Nuchter gesproken, als de onrijpe gelovige bovenstaande voorwaarden zou moeten nakomen dan zou hij niet vervuld kunnen worden met de Geest. Om die voorwaarden na te kunnen komen geldt voor iedereen dat hij eerst moet vervuld zijn door de Geest. Dit is een erg belangrijk punt, en een van de belangrijkste oorzaken bij vele christenen waardoor zij alle hoop opgeven ooit vervuld te worden met de Geest.

Om zich naar het probleem te schikken, hebben vele leiders volgehouden dat wanneer men is vervuld, deze gezegende vervulling enkel kan onderhouden worden door voortdurende gehoorzaamheid, overgave, afscheiding, enz. Als er zonde is, dan is de vervulling weg. Zij erkennen dat de individuele gelovige de hulp van de Geest nodig heeft om aan die voorwaarden te voldoen, maar zij plaatsen teveel van de last op hemzelf.

³ Unfortunately, our dear brother underestimated the degree to which both humanism and naturalism would backwash into the Church during the later part of the 20th century. Today, it seems that the average growing believer is having to take detours through the minefields of Calvinism to receive an adequate level of instruction upon the sovereignty of God. DRS

Bij dit alles refereren wij naar de meeste ‘deeper life’-auteurs en sprekers, uit het verleden en van deze tijd. Het is niet zo dat hun waardevolle bedieningen in enige zin moeten verworpen worden, maar het is noodzakelijk van deze trend bewust te zijn opdat de nadruk mag teruggebracht worden op het Kruis. Daar is het dat de Heilige Geest de nadruk op legt en ze houdt. Voor het grootste deel presenteren de groei-conferenties en literatuur getrouw de identificatie-waarheden - het werk van het kruis is er te vinden. **Maar het is een kwestie geworden van té weinig Kruis en té veel ‘voorwaarden’.** In relatie tot alle andere aspecten van het christelijke leven, is de gelovige zijn positie - zijnde dood in Christus - er een die lijdt onder een gebrek aan balans.

Als gevolg daarvan wordt het kind van God uit zijn positie van rechtmatige nood [basis voor genade] getrokken, en wordt hem een foutieve vorm van verantwoordelijkheid aangemeten:⁴

- “De verantwoordelijkheid voor de vervulling van de Geest ligt overwegend in uw eigen handen”
- “Het is geen kwestie van Zijn volheid; het is een kwestie van uw ontvankelijkheid”.
- “U hebt net zoveel volheid als u er ruimte voor geeft. Het is aan u”

Romeinen 6:13 - Er is een uitspraak temidden van de identificatie-waarheden die de reden verklaart voor deze omkering van verantwoordelijkheid. De schriftuurlijke sleutel die openbaart hoe dit probleem zich ontwikkelde en hoe het kan hersteld worden, ligt in Romeinen 6:13: “stelt u ten dienste van God, *als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven*”. Bij bijna alle auteurs, die dit vers behandelen, krijgt de eerste helft alle nadruk - de tweede helft wordt gewoonlijk helemaal genegeerd. Voor elke pagina, die iets zegt over de eenheid van de gelovige met Christus in Zijn dood, is er gewoonlijk een hoofdstuk of meer dat handelt over zijn eigen verantwoordelijkheid zich over te geven aan God voor de vervulling met de Geest.

De nadruk moet altijd liggen op de allerbelangrijkste uitspraak: “*als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven*”. Het geheel van Romeinen 6 wordt samengevat in deze passage. Hier staat het Kruis centraal. Hier wordt de bediening van de Heilige Geest gezien als leven dat wordt “overzet”, van dood naar leven, in de opgestane gelovige.

Overgegeven natuur - Beste vrienden in Jezus Christus, het moet bekend gemaakt worden! Wanneer de christen grondig zijn participatie begrijpt in het werk van het Kruis, dan zal hij in staat zijn zichzelf over te geven (als een nieuwe schepping in Christus, niet het zelfleven) aan God als iemand die uit de doden levend werd gemaakt. Ja, “levend voor God in Jezus Christus, onze Heer”. Er zullen geen voorwaarden nodig zijn voor de vervulling met de Geest. Voorwaarden zijn zinloos. Waar anderen overgave stellen daar zet de Geest het *Kruis*.

Christo-centrisch - Verder moeten we de vervulling met de Geest niet tot een doel op zich maken. Het leven moet Christo-centrisch zijn en dan zal Hij het vruchtbaar maken, vol van vreugde. De bediening van de Geest is het verheerlijken van de Zoon, en daartoe werken de Vader en de Geest samen: “zodat Hij [de Zoon] onder alles de eerste geworden is” (Kol 1:18).

Sir Robert Anderson heeft goed gezegd: “In juiste orde daarom, als geest en hart gericht zijn op Christus, mogen we rekenen op de aanwezigheid van de Geest en Zijn kracht, maar als we de Heilige Geest Zélf het object van onze streven en aanbidding maken, kan er een valse geest de waarheid tegenwerken en ons tot prooi maken”.

Ons gebed met Paulus is: “opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat *Christus* door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde” (Ef 3:16, 17).

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

---

⁴ It must be sadly stated that the writings of Lewis Sperry Chafer, founder of Dallas Theological Seminary, woefully contributed to this erroneous emphasis. It was his incessant emphasis upon meeting certain “conditions” that fueled charges of being an Arminian by those in the Reformed camp. DRS